

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล
การจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
The relationship between digital Leadership of School Administrations and
the effectiveness of the teacher's learning Management under Sisaket
Primary Educational Service Area Office 1

อุเทน สมาคม¹ อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ² จิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์^{3*}
Outan Samakhom¹ Udompun Pitparsert² Jittimaporn Sihawong³

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Master of Education Degree Educational Administration, Sisaket Rajabhat University, Thailand

²คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University, Thailand

³คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University, Thailand

*Corresponding author e-mail: Outansama@gmail.com

(Received: 10 May 2025, Revised: 21 August 2025, Accepted: 2 September 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิผลในการจัดการเรียนรู้ของครู และ 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 38 คน และครู จำนวน 293 คน รวมทั้งสิ้น 331 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และเทียบสัดส่วนตามขนาดของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติสถิติวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.685

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้; ผู้บริหารสถานศึกษา

ABSTRACT

The purposes of the research were 1) to study the digital leadership of school administrations 2) to study the effectiveness of the teacher's learning management and 3) to study the relationship between digital leadership of school administrations and the effectiveness of the teacher's learning management The samples of the research were conducted in the stratified sampling and comparing the proportion according to the school size in which a total of 331, consisting of 38 school administrators and 293 teachers. The instrument used in collecting data was the rating scale. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation and Pearson's correlation coefficient. The results of the research were as follows 1) The overall level of digital leadership of school administrations was at the highest level. 2) The overall level of effectiveness of the teacher's learning management was at the highest level. 3) The relationship between digital leadership of school administrations and the effectiveness of the teacher's learning management was positive at the Moderate level, the statistically significant at the level of 0.01 with a correlation coefficient of 0.685

Keywords: digital Leadership; effectiveness learning Management; School Administrations

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาและการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ครอบคลุมถึงบทบาทความรับผิดชอบ และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิรูปด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นมากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างรวดเร็ว (Digital Disruption) เป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สังคมดิจิทัลส่งผลต่อการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีแนวโน้มที่การจัดการศึกษาจะเปลี่ยนไป โดยการเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับสังคมและองค์กรภายนอก รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนรายบุคคล โดยการนำเทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจะทำให้เข้าสู่สังคมดิจิทัลที่มีการเสริมบทเรียนโดยสร้างสถานการณ์จำลอง ห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) และโลกเสมือนจริง (Metaverse) ดังนั้น การจัดการศึกษาของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนา การวางแผน และการสร้างทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของทรัพยากรมนุษย์ ที่จะศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ หรือเข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือต้องปรับหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในโลกดิจิทัลในปัจจุบันและอนาคต (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570, 2565)

ประเทศไทยมีรูปแบบสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของคนในประเทศไม่เพียงพอ กล่าวคือยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านเนื้อหา (Content Divide) ซึ่งเป็นอีกมิติหนึ่งของความเหลื่อมล้ำดิจิทัล (Digital Divide) เนื้อหาที่สำคัญที่ยังขาดไป อาทิ สื่อการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพ เช่น จากอาชีวศึกษา และสื่อที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในระดับท้องถิ่นทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ที่ต่างกั้นกัน ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่า ในขณะที่ประชาชนเริ่มมีการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้น แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความสนุกสนานบันเทิง โดยไม่ได้นำเทคโนโลยีไปก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร การพัฒนาทักษะดิจิทัลจึงมีความจำเป็นสำหรับสังคมรวมถึงการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ สื่อต่างๆ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559)

การเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อหลายด้านรวมถึงการศึกษา ซึ่งเป็นหนึ่งในภาคส่วนที่ประสบปัญหาอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในแง่ของการขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะและคุณสมบัติสำคัญที่สอดคล้องกับความต้องการในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีศักยภาพในการเป็นผู้นำเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาวิสัยทัศน์ทั้งนี้เพื่อเป็นต้นแบบให้คณะครูสามารถได้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570 สำหรับเป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด โดยผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ตามหลักการและแนวทางการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategy Management) ภายใต้บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ด้านคุณภาพผู้เรียน นักเรียนทุกคนได้รับโอกาสความเสมอภาคและได้รับการพัฒนาศักยภาพใน 5 ทักษะ ทักษะชีวิต ทักษะสังคม ทักษะอาชีพ ทักษะเทคโนโลยี ทักษะวิชาการ มีความรู้ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ด้านคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะด้าน

ภาษาและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนรู้ (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2566 – 2570 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1, 2566)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของตนเอง และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การวางแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา การเพิ่มประสิทธิผลในการบริหารจัดการ การเพิ่มประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลไปสู่โรงเรียนเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาทักษะของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

1.ประชากร

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 258 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 258 คน และครู จำนวน 2,011 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 2,270 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 กำหนดขนาดของตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1984: 56) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 38 คน และครูผู้สอน 293 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และกำหนดจำนวนโดยเทียบสัดส่วนตามขนาดของสถานศึกษา

2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้ สร้างและพัฒนาขึ้น จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันและขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 จากการสังเคราะห์หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2.ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ 3.ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 4.ด้านการสื่อสารดิจิทัล 5.ด้านความรู้ดิจิทัล 6.ด้านพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จากการสังเคราะห์หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2.ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน 3.ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน 4.ด้านการวัดผลประเมินผล

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกรอบและแนวความคิด การวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อร่างแบบสอบถาม
2. กำหนดกรอบโครงสร้างเนื้อหาแบบสอบถามโดยยึดตามนิยามศัพท์เฉพาะกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครู มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)
4. ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยยึดตามนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข
6. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ท่าน เป็นอาจารย์ทางด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น ดังนี้
 - +1 เมื่อมั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง
 - 0 เมื่อไม่มั่นใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง
 - 1 เมื่อมั่นใจว่าข้อคำถามมีความไม่สอดคล้อง
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective of Congruence : IOC) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 30 คน
9. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .981

10. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงฉบับสมบูรณ์แล้ว นำเสนอประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและขอความเห็นก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

11. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยต่อไป

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 เพื่อขออนุญาตแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

2. นำหนังสือแนะนำตัวและแบบสอบถามโดยใช้ google form ให้กลุ่มตัวอย่าง โดยประสานงานขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนต่างๆ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 และนัดรับแบบสอบถามคืน

3. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว นำมาตรวจความสมบูรณ์แบบของแบบสอบถาม จาก แบบสอบถามที่แจกไป จำนวน 331 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 331 ชุด เป็นแบบสอบถาม ที่มีความสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 100

4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน และขนาดของสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ

2 วิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายข้อ รายด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ช่วง (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายข้อ รายด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ช่วง

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.28	0.54	มาก
2. ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ	4.27	0.55	มาก
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.21	0.58	มาก
4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.26	0.59	มาก
5. ด้านความรู้ดิจิทัล	4.25	0.64	มาก
6. ด้านการพัฒนองค์กรด้วยดิจิทัล	4.19	0.61	มาก
เฉลี่ย	4.24	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก โดยเรียงลำดับ คือ ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.55) ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.59) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนองค์กรด้วยดิจิทัล ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.61)

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้	4.29	0.63	มาก
2. ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน	4.26	0.63	มาก
3. ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน	4.31	0.62	มาก
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.27	0.62	มาก
เฉลี่ย	4.28	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 อันดับแรก โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.63) ด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.62) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 3.63)

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลของความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู

ตัวแปร	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_{total}
X_1	0.641**	0.653**	0.639**	0.676**	0.699**
X_2	0.627**	0.653**	0.594**	0.590**	0.685**
X_3	0.694**	0.701**	0.639**	0.661**	0.749**
X_4	0.695**	0.726**	0.649**	0.676**	0.763**
X_5	0.735**	0.759**	0.708**	0.720**	0.812**
X_6	0.641**	0.767**	0.706**	0.722**	0.699**
X_{total}	0.627**	0.799**	0.733**	0.747**	0.685**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{total}) กับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู (Y_{total}) มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.685$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน (Y_2) ($r_{xy} = 0.799$) รองลงมาคือ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ (Y_1) ($r_{xy} = 0.781$) ด้านการวัดผลประเมินผล (Y_4) ($r_{xy} = 0.747$) และด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (Y_3) ($r_{xy} = 0.733$)

อภิปรายผล

1. การศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักถึงการบริหารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารจึงต้องปรับตัวให้ทันอย่างเต็มความสามารถโดย

การใช้เทคโนโลยี เพื่อบริหารจัดการองค์กร ช่วยเหลือและพัฒนาครูให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ปิยะพงศ์ คงกระพันธ์ และคณะ,2566) กล่าวว่า การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ภาวะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ รวมถึงสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการเข้ากับการจัดการศึกษาร่วมไปกับการทำงาน มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และรู้จักนำความรู้ที่ได้ไปบูรณาการกับการบริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุชนา โกมลวนิช ,2563) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน และเมื่อนำมาเรียงลำดับ พบว่า ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีการปฏิบัติที่สูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัล และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Eberl, Julia & Drews ,2021) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลในองค์กรเอกชนในประเทศ เยอรมัน ด้วยการสำรวจแบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารองค์กร ผลวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกับเครือข่าย การพัฒนาโครงสร้างขององค์กรโดยเน้นเทคโนโลยีดิจิทัล การกำกับติดตามด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมพัฒนาและสร้างเทคโนโลยีดิจิทัลแก่บุคลากร ตลอดจนการเป็นพี่เลี้ยงและให้คำปรึกษาแก่บุคลากร

2. การศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสามอันดับแรก โดยเรียงตามลำดับคือ คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพ การศึกษาไว้ เพื่อให้สถานศึกษาสร้างความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐาน การศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ (กระทรวงศึกษาธิการ,2553) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียน และการเรียนรู้ของ ผู้เรียนในระหว่างการเรียนรู้การสอนอย่างต่อเนื่องบันทึกวิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู วัดและประเมินผลเพื่อ ตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผล การเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้จบรายวิชา เพื่อตัดสินให้คะแนนหรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชา หรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดี ต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่ หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551,2551) การวัดและประเมินผลการ

เรียนรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และยังสอดคล้องกับวิจัยของ (หยาดทิพย์ ชีซอง , 2564) ได้ศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย จำนวน 3 ลำดับ ดังนี้ การให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และเป็นความสัมพันธ์ทางบวก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.685 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 6 ด้าน เป็นไปตามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการพัฒนางานองค์กรด้วยดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านความรู้ดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา ทำให้ครูต้องการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุภาวิช เขาวนเกษม, 2563) ศึกษาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า 1) ผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียน และการเรียนรู้รองลงมา คือการปรับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับพื้นที่การเรียนรู้และสภาพแวดล้อม ด้านการสร้างโอกาสด้านการประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ด้านการสื่อสาร และด้านการสร้างภาพลักษณ์ 2) ประสิทธิผลโรงเรียน องค์ประกอบ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ลำดับแรกคือ ด้าน การแข่งขัน รองลงมา คือ ด้านการสร้างสรรคด้านการร่วมมือ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับ สุดท้ายคือ ด้าน การควบคุม 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำที่ยั่งยืน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) จากการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีนโยบาย มีการนำแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล ให้กับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2) จากการศึกษาาระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ผู้อำนวยการสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีการนำแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน ตรงกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) จากความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ควรมีการนำผลการศึกษานี้ไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัลและด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันต่อไป

2) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้เห็นแนวทางในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้

3) ควรมีการศึกษาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาในด้านอื่น ๆ

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีนโยบาย มีการนำแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล ให้กับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู ผู้อำนวยการสถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีการนำแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน ตรงกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครู ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ประสิทธิผลการ

จัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน รวมทั้งมีกระบวนการในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม Digital Thailand*.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทวีวัฒน์ ขวทิตย. (2562). *ปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 10). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะพงศ์ คงกระพันธ์, ทิปพิพัฒน์ สันตะวัน, และศุภชัย ทวี. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของบริหารสถานศึกษากับการบริหารสถานศึกษา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570*. สำนักงานฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579*. สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชนา โกมลวนิช. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

- สุภาวช์ เชาวน์เกษม, วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์, และสุตารัตน์ สารสว่าง. (2563) *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- หยาดทิพย์ ชีซอง. (2564). *ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Eberl, Julia & Drews, Paul (2021). *Digital Leadership - Mountain or Molehill A Literature Review conference*. 16th International Conference on Wirtschaftsinformatik : Duisburg & Essen, Germany.